

מערכת ETONCHIK
עריכה והפקה: הללי קמחי, רות גלאנס
עריכה לשונית: טליה אלטון
עיצוב גראפי: שלמה רוזינגר
לפניות: 0413231890
raviv@etonisraeli.com.au
www.etonisraeli.com.au

עיתון

העיתון הישראלי באוסטרליה

גליון מס' 4, נובמבר 2017 - הגליון הבא של ETONCHIK - המוסף בעברית של ה-AJN, יצא לאור בתאריך 24.2.18

גיונגל כחול-לבן

ראיון עם מחבר רב-המכר הישראלי 'בחזרה מטואיצ', עליו מבוסס הסרט בכיכובו של דניאל רדקליף (הארי פוטר) מאת: זבולון שלו

שזה לא יהיה ביקור הרפתקני, כי אני נוסע לפגישה עסקית. אנשי השבט שהציל את חיי מוראגים מעתיד הכפר מאחר וצעירי הקהילה נוטשים לטובת העיר, והם ביקשו את עזרתי בתכניתם לבנות אתר נופש ליד הכפר, כדי שלצעירים תהיה סיבה להישאר, דרך להרוויח כסף, וסיבה להיות גאים במסורת שלהם ובסביבתם. נעניתי בשמחה וביחד בנינו שם אתר נופש. לאחר הצבעה שנערכה בין חברי השבט עם חותמת בטביעת אצבע ושאר אלמנטים טקסיים, הוכרזתי כאחד מהם וכשגריר שלהם בעולם. עבורי זוהי סגירת מעגל נפלאה, והזדמנות לתת בחזרה ולהודות לאנשי השבט שהצילו את חיי. כיום אני גם מארגן קבוצות מטיילים ומשלחות לפיתוח מנהיגות באזור האמזונס. הקשר הרציף עם השבט נותן לי הרבה כח בהרצאות שאני מעביר לארגונים ותאגידים שונים בעולם, מאחר ואני לא מדבר על משהו שקרה לפני עשרות שנים אלא על משהו שהוא חלק ממשי מחיי גם כיום.



רדקליף וגונסברג

נחמד ונגיש. בפעם הראשונה נפגשנו בקולומביה זה היה מרגש, למרות שדניאל קצת נבהל כשראה אותי כי אנחנו שונים מאוד פיזית - אני כמעט כפול ממנו בגודל.

הצילומים נערכו בקולומביה וקווינסלנד, האם הייתה זו סוג של פשרה מבחינתך - שלא לצלם בבוליביה?

"זו אחת הבעיות היותר גדולות שלי עם הסרט, למרות שכפי הנראה חוץ ממני אף אחד לא מתרגש או שם לב לכך. הנהרות בקולומביה הם לא האמזונס, לא בגודל ולא בעוצמה, והיער בקווינסלנד הוא סאב טרופי, כלומר הרבה פחות צפוף מהיערות הטרופיים של האמזונס. אפשר לומר שהוא גיונגל לייט לעומת הגיונגל של האמזונס. אבל לשמחתי לפי תגובות הקהל אני מרגיש שזה עובר."

יצא לך לראות בשנים האחרונות תכניות ריאליטי שונות של הישרדות?

"בישראל הציעו לי להשתתף בתכניות מהסוג הזה במסגרות שונות, אם כמתמודד ואם כאורח, הצעות שטרבתי להן. לפני כשנה הסכמתי להשתתף בפרויקט אחר: בשיתוף עם החברה הגיאוגרפית לקחתי קבוצת מטיילים לאמזונס, והמסע צולם על ידי ערוץ שתיים של הטלוויזיה הישראלית. ראיתי מספר פרקים של 'הישרדות' בגרסה הישראלית, כסוג של חינוך הקשר עם הבת שלי שאהבה לראות את זה. אין בתכנית את העוצמה הרגשית שבידיעה שאתה באמת אבוד ולבר אי שם, ואין מי שיעזור לך. אני חושב שלא הייתי שורד שם שבוע, כי לא הייתי מחזיק מעמד עם התככים בין חברי הקבוצה. אם זו הישרדות, כנראה שהייתי נכחד בין הראשונים. מה שכן אהבתי בתכניות הריאליטי זה שהן הפכו את האדם הפשוט לסלבריטאי, כלומר זו העצמה עבור הצופים שאומרים לעצמם - הנה אנשים רגילים שנהיו סלבריטאים, לכן גם אני יכול."

הילדים שלך, הם נגועים בחידק הטיולים וההרפתקנות?

"הבת הגדולה שלי אוהבת לטייל, אבל לא מחפשת הרפתקאות אלא לחוות את האקזוטיקה. הבת הקטנה, בת ה-14, דווקא מתעניינת. היא הייתה איתי על הסט של הסרט ובהקנת הבכורה במלבורן ובעוד מספר שבועות אני שוקל לקחת אותה איתי לאמזונס, בבוליביה, למרות

הסרט שפתח השנה את פסטיבל הסרטים הבינלאומי של מלבורן בהקנת בכורה עולמית, היה סרטו של גרג מקלין JUNGLE בכיכובו של דניאל רדקליף. הסרט מבוסס על רב המכר העולמי של יוסי גינסברג, 'בחזרה מטואיצ', המשחזר את חווית הישרדותו ביערות בוליביה. לקראת צאתו של הסרט להקרנה ברחבי העולם, ניהלנו שיחה קצרה עם יוסי גינסברג על קו הטלפון שחיבר בין מלבורן לקווינסלנד.

יוסי, הקרנת בכורה עולמית בפסטיבל הסרטים הבינלאומי של מלבורן, שטיח אדום, ה-Regent Theatre, זה חלום שהתגשם?

"בהחלט חלום שהתגשם. ה-Regent Theatre, מלא פאר, לעיני קהל אוהד של אלפיים איש. זה היה פשוט ארוץ גרנד. לאחר ההקרנה ירדו אלף וחמש מאות איש לאולם התחנות לקבלת הפנים עם מוזיקה, אוכל ומשקאות. בנוסף לבמאי ולמפיקים, נכחו בהקרנה גם ג'ואל ג'קסון, אחד השחקנים הראשיים, ולילי סאליבן, שחקנית משנה. זה היה ערב מרגש מאוד שחייכתי לו 27 שנה."

מתי התחיל להתגלגל רעיון הפקת הסרט?

"ההפקה הנוכחית החלה להתגלגל לפני כעשר שנים. אני שמח שהסרט מספר את הסיפור שלי כפי שאכן קרה, ויוצא תחת הכיתוב 'סיפור אמיתי', בניגוד ל-'מבוסס על מקרה אמיתי', 'בהשראת' וכדומה. היה לי חשוב מאוד שהדבר יודגש ולכן גם היה שווה לחכות. הצעות קודמות שקיבלתי ביקשו לבצע שינויים בתסריט, למשל שהגיבור יהיה אמריקאי, 'כי אין סיכוי שסרט יצליח אם הגיבור הוא בחור ישראלי'. 'ביג'ונגל', הבימאי לקח את הספר שלי, 'בחזרה לטואיצ', כבסיס לסרט. כתבתי את הספר מיד לאחר שחזרתי כן שהסרט נאמן למהלך המאורעות כפי שאכן קרו. החופש האמנותי ניכר יותר בדמויות עצמן. אני מקווה שהסרט יהווה השראה לקהל הרחב מעבר לכידור של שעתים."

איך הייתה עבורך החוויה של עשיית הסרט?

"הייתי מעורב בכל שלבי העשייה, מהתסריט, דרך ייעוץ, להפקה במהלך ההסרטה ועד לעריכה הסופית. כאמור היה לי חשוב שהסרט יהיה נאמן לסיפור שלי, אך בשלב מסוים הבנתי שצריך לשחרר. נכון שיש דברים חשובים שאתה חושב שצריכים להיעשות בדרך מסוימת אבל זהו פרויקט ענק, הרבה מאוד אנשים עובדים עליו וכולם מביאים איתם ערך מוסף - הביטוי האינדיבידואלי שלהם, וצריך לאפשר את זה למרות שזה הסיפור שלי."

היו לך שיחות הכנה עם דניאל רדקליף, שוגלם אותך בסרט?

"כן ודאי. לפני תחילת הצילומים ולפני שנפגשנו פנים מול פנים, היו בינינו שני מפגשים בסקיפ, אחד של ארבע שעות ואחד של שעתים וחצי, והוא ממש שקע לתוך הדמות. הוא רצה לקרוא ספרים שקראתי בגיל הזה, לשמוע את המוזיקה ששמעתי, להבין את הרקע שלי וכל דבר שיוכל לעזור לו להכיר אותי יותר טוב. הוא גם לקח מאמן אישי כדי לסגל לעצמו מבטא כמו שלי. הוא שחקן מאוד רציני ואדם מאוד

במבט לאחור, למרות שהצלחת לעשות מהל'מונים ל'ימונדה לא רעה, זה כמעט עלה לך בחיך.

"ברור לי שזה היה חוסר אחריות מוחלט. אף פעם לא האשמתי את היער, זה היה נטו מעשה שטות שלי. אבל בסופו של דבר מה שבאמת חשוב עבורי זו הלימונדה. הסיפור שלי נתן השראה למיליוני אנשים שקראו את 'בחזרה לטואיצ' ורבים אחרים שהרציתי בפניהם, והסרט אולי ייתן השראה לעוד עשרות מליונים. אני מאוד נהנה היום ממה שאני עושה. בהרצאות שלי אני לא מדבר על מה שקרה לפני שלושים שנה, אלא על המקום אליו כל זה הביא אותי כבן אדם. לילד בן ה-22 לא היה ניסיון חיים, פשוט קרה לו משהו. אני חולק איתם את ניסיון החיים שלי כיום, כאדם בן חמישים ושמונה.

לפני שבוע בהרצאה במלבורן בפני מנהלי טלסטרה, אנשים ניגשו אלי וכתבו לי ואמרו - 'שינית לי את החיים היום' הפידבקים האלה לאורך השנים תמיד מרגשים."

יש מקומות שחשוב לך או ירגש אותך לדעת שהסרט הצליח בהם במיוחד?

"הייתי רוצה שהסרט ידבר לאנשים כחוויה מעבר לכידור. אשמח אם הסרט יצליח כך שהשם שלי יהיה מוכר. הכרה מביאה הזדמנויות נוספות. הדבר השני שחשוב לי זה שהסרט ישרת את החלק ההוא של העולם, חבל הארץ הספציפי שבו התרחש הכל, כך שהשבט עצמו יוכל להרוויח מהצלחת הסרט. בזמנו הספר עשה שרות אדיר לכל האזור, משך לשם מאות אלפי תיירים, מה שתרם לפיתוח האזור כולו. אני מקווה שהסרט יעשה אף יותר לטובת הקהילה שם, לכן השווקים החשובים יהיו ארצות הברית, אירופה ואוסטרליה. חשוב לי שהסרט יצליח גם בישראל שם הספר לא יצא מדפוס זה שלושים וחמש שנה. הסיפור שלי מוכר והוא חלק מהתרבות של המטיילים הישראלים. הסרט מסתיים בסצנה בה אני ניצל ומביאים אותי לכפר בגיונגל ואז מופיעות שקופיות שמספרות בקצרה מה קרה לי, לשותפי למסע קווין ולשבט עצמו לאחר האירועים המתוארים בסרט. קווין, בחור אמריקאי מאורגון, עלה לישראל, התגייס והתחתן עם ישראלית. אז קווין בישראל ואני באוסטרליה, אבל הגורלות שלנו קשורים, זה לזה וגם לישראל."



"נאור" מפאודה, אחת הסדרות המובילות בנטפליקס, מגיע הישר מסט הצילומים של העונה השניה אלינו!

הנכם מזמנים להצטרף לערב ישראלי (הכולל ארוחת ערב קלה ושתייה) עם צחי הלוי, שחקן טלוויזיה וקולנוע, זמר ישראלי וזוכה פרס אופיר לשחקן המשנה הטוב ביותר לשנת 2013. צחי יחלוק את סיפורו האישי המרתק וידבר על המסע המוזיקלי הרב תרבותי שלו. הופעתו תכלול מספר קטעי משחק, נגינה ושירים מסרטים וסדרות כגון "פאודה" ו"בית לחם".

WED 8 NOV	8PM	HAMERKAZ CENTRE 569 GLENHUNTLY RD ELSTERNWICK	TICKETS \$30
-----------	-----	--	--------------

UIAVIC.ORG/BOOK-TICKETS OR 1300 ISRAEL (1300 477 235)

צחי הלוי

אהוד בנאי & מייקל צ'פמן - EB=MC²

מאת: זבולון שלו



בחורף 2013, הגשים אהוד בנאי חלום כאשר מייקל צ'פמן, גיבור הגיטרה הבריטי שלו, הגיע לסיבוב הופעות בישראל. שנתיים לאחר מכן שב צ'פמן לסיבוב נוסף. בשני הסיבובים האלה השתתף אהוד בנאי כמופע חימום לאמן הגיטרה וכאורח. לכן זה היה טבעי מאוד שבסופו של דבר הם מצאו את עצמם משתפים פעולה לא רק על הבמה, אלא גם באלבום משותף: 'אהוד בנאי & מייקל צ'פמן - EB=MC²', אלבום בן עשרה קטעים בו הגיטרה הפולקית של צ'פמן נפגשת עם סלסולי הגיטרה של בנאי.

אהוד בנאי מספר כי בשנות השבעים, אחד השירים האהובים עליו היה Kodak Ghost, מתוך האלבום של צ'פמן, שיר שלא הפסיק להתנגן על קלטת בטייפ הנייד הקטן שלו. והנה, שנים רבות אחר כך, בנאי מוצא את עצמו באולפן עם צ'פמן, מנגנים יחד את האקורדים של השיר, בהם משתלבות מילים שכתב בנאי, ושניהם יחד מביאים לעולם שיר חדש בשם 'מלאך' Angle. פנינים נוספות באלבום החדש הם 'ראש פינה', המבוסס על קטע אינסטרומנטלי של צ'פמן, עם מילים חדשות ושירה של בנאי, 'איש ציפור' של אהוד בעיבוד שונה מהמוכר, ועוד. לפני שהתיישבתי להקשיב לאלבום, ומאחר שלא ראיתי את שניהם ביחד בהופעה, הייתי סקרן לשמוע איך השילוב בין השניים יעבוד. לשמחתי המפגש זורם בטבעיות בין השדות הירוקים, אם של אנגליה ואם של הגליל. ניתן להקשיב וגם לרכוש את האלבום בקישור הבא: michael-ehud.bandcamp.com/album/eb-mc

איימי ווינהאוס: פורטרט משפחתי / Amy Winehouse: A Family Portrait

מערכת Eתון



המוזיאון היהודי של מלבורן, באדיבות המוזיאון היהודי של לונדון, מציג בימים אלו (עד ל-25 במרץ 2018), תערוכה הסוקרת את חייה של הזמרת עם הנשמה הענקית - איימי ווינהאוס. התערוכה מאפשרת לצופים הצצה אל חייה של איימי, ילדה מבית יהודי חילוני מצפון לונדון, שיותר מכל רצתה להיות ולהישאר נאמנה למקורותיה. 'איימי ווינהאוס: פורטרט משפחתי', היא תערוכה אינטימית שסוקרת את עולמה הפנימי של איימי ווינהאוס (2011-1983), את ההשפעות המוזיקליות שעיצבו את הקריירה המוזיקלית שלה ואת חייה האישיים - בת למשפחה מהגרים שהיגרה מבלרוסיה ללונדון בסוף המאה ה-19. התערוכה המכילה פרטים אישיים רבים של איימי ווינהאוס, שנתרמו על ידי אחיה אלכס וגיסתה - ריבה, הוצגה לראשונה בלונדון בשנת 2013 ומאז נדרה בעולם והגיעה עתה, לחמישה חדשים, למוזיאון היהודי של מלבורן. בנוסף לקיום התערוכה יוכלו מעריצי ווינהאוס ליהנות במהלך החודשים הקרובים, מאירועים רבים הנוגעים לווינהאוס שיתקיימו במקביל לתערוכה, כמו למשל שיחות על המוזיקה והקריירה שלה, מופע של הזמרת Ashleigh Kreveld שמבצעת גרסאות כיסוי לשיריה, ערב הצדעה לשיריה בהשתתפות זמרים מקומיים שונים, ואירועים רבים אחרים. פרטים על כל האירועים, כמו גם על התערוכה, ניתן למצוא באתר המוזיאון היהודי של מלבורן בכתובת: www.jewishmuseum.com.au

חוצות האנשים הערים באמצע הלילה

מאת: סיון קופמן

הילה בן-גרא מעלה במהלך נובמבר בתאטרון לה-מאמא במלבורן את ההצגה 'אנשים בודדים תמיד ערים באמצע הלילה'. במהלכו של לילה קר בעיר עלומה נפגשים על הבמה טיפוסים שונים שבאופן נואש מחפשים רגעי חסד, טוב לב, אושר ויופי, האחד בחברתו של האחר. הצגתה של הילה בן-גרא 'אנשים בודדים תמיד ערים באמצע הלילה' עוסקת, בעזרת הומור, בתשוקה האנושית לקשר ושואלת האם אנחנו, האנשים, צריכים אחד את השני?

הילה סיימה את לימודיה בסטודיו למשחק של ירון לוינשטיין בשנת 2008, ולאחר מכן הקימה, עם חברותיה ללימודים, את אנסמבל 'כביסה שחורה' שהעלה מחזה על חמש נשים שנפגשות במכבסה ציבורית. ההצגה רצה בצוותא כשלוש שנים. לאחר ירידת ההצגה נסעה הילה לניו יורק, שם נשארה שבע שנים, במהלכן למדה מחזאות ובימוי. "לא ידעתי אם אני מסוגלת לכתוב באנגלית", מספרת הילה, "זה היה מאוד מאתגר. במשך שלוש שנים, תוך כדי הלימודים, כתבתי מחזה, אך לאחר שסיימתי את הלימודים זרקתי את המחזה לפח ותוך חודשיים כתבתי מחזה חדש בשם "המקומות אליהם תגיע". מחזה זה דן בשאלות שהעסיקו אותי במהלך שנות מגורי בניו יורק כמו - למה אנשים רצים כל הזמן? לאן הם כולם ממהרים? מה הם רוצים להשיג? מה זו הצלחה?"

"העליתי את ההצגה במסגרת קבוצת התאטרון 'למה' (Lama) אותה הקמתי לאחר סיום הלימודים. השתתפתי בהצגה כשחקנית והזמנתי מישהו מבחור לביים אותה. האמריקאים מאמינים בהפרדה בתאטרון: במאי ההצגה לא יכול גם לשחק בה. ההצגה הצליחה ואהבתי מאוד כשצופים ניגשו אלי לאחר ההופעה ואמרו לי דברים כמו - 'אני עכשיו צריך לחשוב על החיים שלי'. בהמשך, במסגרת קבוצת התאטרון 'למה', העליתי ערבי תיאטרון מיוחדים בהם שאלתי כל חודש שאלה שונה, שקראתי לה השאלה החודשית: האם אנחנו חופשיים? למה מונגמיה? ועוד שאלות דומות". בזמן שהותה בניו-יורק, שמעה הילה שבחים על פסטיבל הפרינג' של אדלייד והחליטה להגיע אליו עם ההצגה 'המקומות אליהם תגיע'. 'הגעתי לאוסטרליה ללא במאי או שחקנים, ובלי להכיר אנשי מקצוע מקומיים. גייסתי קבוצת שחקנים מאוד מוכשרים ממלבורן. במקביל לגיוס צוות השחקנים, בחרתי במאית לאחר שיחה דרך סקייפ. לאחר שהקבוצה התארגנה, עבדנו על המחזה ועשינו חזרות בביתן של 'הבונים דרור' במלבורן. אני אוהבת להחליף כובעים, כך יצא ששיחקתי בהצגה, כתבתי אותה, ויום אחד גם אביים. לאחר שהכל היה מוכן, נסענו בשתי מכוניות לאדלייד ושם הצטופפנו בבית בן שני חדרים. ההצגה התקבלה יפה מאוד בפסטיבל, הביקורות שיבחו אותה כמעוררת מחשבה, מפתיעה, מלאת דמיון ושמחת חיים. ההצגה גם נבחרה להצגת השבוע בפסטיבל. עבורי זו הייתה זריקת עידוד נהדרת. דברי המבקרים מאוד שימחו אותי כי זה בדיוק סוג התאטרון שאני מעוניינת להמשיך וליצור". למלבורן, כאמור, באה הילה עם הצגה חדשה, 'אנשים בודדים תמיד ערים באמצע הלילה'. ההצגה תועלה במשך שלושה ימים בין ה-18 ל-20 בנובמבר בתאטרון האינטימי לה-מאמא בקרלטון.

לפרטים נוספים: La Mama Courthouse 349 Drummond St, Carlton lamama.com.au

ראיון עם הזמרת אחינועם ניני לקראת ביקורה הראשון באוסטרליה

האם יש משהו שאת מתחרטת עליו או היית עושה אחרת? "תמיד יש, בפרטים. אני כל הזמן לומדת. אך כעיקרון, לא מתעסקת בחרטות. צועדת קדימה".

אם הייתה לך יכולת בחירה - איך היית רוצה שיזכרו אותך? "As Fearless"

מה הכי מרגש אותך כשאת מופיעה? "כשאני מופיעה אני מאושרת. מאושרת מההזדמנות להתפלל במקדשו של אל המוזיקה, כעברו הנאמן, לנסות בכל פעם מחדש להיות מצוינת יותר, מדויקת יותר, מעניינת יותר, פשוטה יותר. מתרגשת מההזדמנות לגעת באנשים, לפתוח ליבם, להעשיר אותם ובתהליך גם להתעשר. אני נרגשת מאד לפני כל הופעה כאילו הייתה הראשונה. כבוד עצום הוא לי להיות לצד המוזיקה, ועימה לבנות גשר אל בני אדם כה רבים. אני מאד אוהבת אנשים, אוהבת להכיר אותם, להקשיב להם, לחבק אותם".

אם למנות רק מעט משיחופי הפעולה המוזיקליים שלך - פט מתיני, סטינג, מרסדס סוסה, סטיבי וונדר, מירה עזוד (גם בארוויזיון), ועוד רבים אחרים, איזה מהם חרוט אצלך כחוויה יהודית? "כווולום!"

איזה אמן/ית נמצאים אצלך ברשימת הווייב ליסט החלומי להופיע יחד? "פול סיימון, גיבור ילדותי..."

כפעילה בלתי נלאית למען השלום, יש אמנים ממדינות ערב שהמחשבה של להופיע איתם על הבמה מעיפה אותך לכוכבים? "זה היה יכול להיות נפלא! כל שיתוף פעולה עם אמן ערבי הוא חשוב ומרגש. אך גם הופעה שהיתה לי לא מזמן עם זמר יהודי חרדי ששר בערבית (יש כזה דבר והוא מדהים. שמו זוי יחזקאל) העיפה אותי לשמים".

איטליה, נאפולי. יש לך סיפור אהבה מדהים עם איטליה (כולל אלבום), אהבה זו כיוונית כפי הנראה והנשמע (ראיתי אפילו בפייס הודעה של בחור איטלקי במלבורן שפירסם הודעה על ההופעה הקרובה שלך בעיר). מה לדעתך עושה את הקשר הזה לכל כך מיוחד עבורך? "אחח, איטליה, אין כמוה! ארץ מהממת, שב-25 השנים האחרונות אני מופיעה בה אין סוף ומקבלת בה אהבה ללא תנאי. האפיפורה, רוברטו בניני, הפעילות למען השלום, שיתופי פעולה רבים, האלבומים הנפוליטניים, ומאות הופעות בכל חור בארץ המהממת הזו קירבו אותי אליה ואתה אלי בקשר נפלא ונדיר שהוא אחד מהמתנות הגדולות של חיי. עד שבסוף, נשיא איטליה נתן לי תואר 'אבירת האומה האיטלקית'".

ולסיום, נראה שלכל מקום אליו את מגיעה, את מוצאת אמנים מקומיים לשתף איתם פעולה. יש לך מושג את מי היית רוצה לפגוש כאן באוסטרליה בביקור הראשון שלך אי פעם? אמנים יהודים מקומיים? פעילים למען השלום (למשל מישהו מהאירגון האוסטרלי נגד חימוש גרעיני שזכה רק עכשיו בפרס נובל לשלום)? אמנים ילידים - אבוריג'ינים? אחינועם: כן כן כן וכן!

Breakaway International Travel Pty. Ltd.
מתמחה בפתרונות לטיסות של הרגע האחרון.

Fly to Israel from \$1,585*
Book early for cruises

Special discount on Insurance • Special insurance for over 80's

NEW ADDRESS:
697 Glen Huntly Rd, Caulfield
T: 03 9576 9122 • M: 0402 794 008 • F: 03 9578 5852
E: breakaway@breakaway-travel.com.au

Quality healthcare for all ages:

- Family Medicine
- Women's Health
- Men's Health
- Children's Health
- Travel Medicine
- Immunisations
- Health Assessments
- Onsite Pathology
- Allied Health

רופא משפחה דובר עברית

ד"ר דני מן-סגל, בוגר דיפלומות ברפואת המשפחה ורפואת ספורט מאוניברסיטת תל-אביב. רפואה איכותית ואחראית.

NORTH ROAD MEDICAL est. 1925
QUALITY & CONVENIENT CARE

Drs Noelene Jacka, Daniel Mann-Segal, Lynette Hatherley, Millie Leykin, Simon Cooper and Somnath Ghosal

We are currently accepting new patients. Consults also available in Hebrew & Russian.

409 North Road, South Caulfield Phone (03) 9576 9311

השיירה, הקול וזה כל

מאת: רעות רובין



חרי יותר מ-30 שנות קריירה אחינועם ניני היא עדיין אחת מהזמרות הישראליות המפורסמות ביותר בישראל ובעולם. היא משתמשת באמנות כבמה לקידום נושא זכויות האדם והאזרח, נלחמת על הערכים בהם היא מאמינה ומעוררת הרבה מאוד ביקורת ציבורית, לעיתים קשה ובוטה, בעקבות עמדותיה הפוליטיות. קבלו את הגרסה הבלתי מצונזרת של אחינועם ניני.

האם זה הביקור הראשון שלך באוסטרליה ומה מביא אותך לכאן אחרי כל כך הרבה שנים?

"אכן, זהו הביקור הראשון שלי ואני מאד מתרגשת להגיע לארץ שכה רבים מספרים עליה שהיא מופלאה! שנים חלמתי להגיע לאוסטרליה אך לא נוצרה הזדמנות, הקריירה שלי התפתחה במקומות אחרים, באירופה ובאמריקה, והנה נוצרה הזדמנות דרך מוזיקאי אוסטרלי נפלא בשם סיימון סטאר, ואמרנן שהוא חיבר אותי אליו, להגיע למספר הופעות. אני מאושרת!".

הופעת בוותיקן בפני האפיפיור, בבית הלבן מול ביל קלינטון, בעצרת השלום בה נרצח יצחק רבין, טקס זיכרון ישראלי-פלסטינאי אלטרנטיבי, ואירועים רבים אחרים. איזה הכי השפיע על ההחלטה שלך לפעול וללכת בדרך בה את הולכת?

"כולם! אך ההופעה הראשונה (מיני רבות) בוותיקן, ובאותה השנה ממש, בעצרת השלום בה נרצח יצחק רבין, היו משמעותיות במיוחד. בראשונה, הבנתי את כוחה האדיר של המוזיקה לשבור חומות ולקרב לבבות. בשנייה, הטרואומטית כל כך, הבנתי שאין לי, או לאף אדם, הפריבילגיה להישען אחורה ולתת לאחרים לעשות עבורי את העבודה. הבנתי שאת הליפיד שנפל מידו המרדמת של רבין, אנו כולנו, החפצים חיים ושלום, חייבים להרים, ולרוץ איתו קדימה עד שנשיג את המטרה, וכך אני עושה מאז".

את מצטיירת כאופטימיסטית חסרת תקנה ופועלת ומשמיעה קול שוב ושוב למען השלום, נגד כיבוש, נגד מלחמות, בעד הידברות ופיוס. האם ישנם אירועים, קולות או רגעים שלפעמים מרפים את ידיך?

"ראשית אינני אופטימית חסרת תקנה, לצערי. אני פשוט אדם ריאלי מאד. אני קוראת, לומדת, נפגשת, מדברת, חוקרת, מתעניינת, ומפרידה את ה'מיתולוגיה' מהעובדות בשטח, מבינה היטב שלא חסרים שקרים, סילופים והסתה, אך יש בני אדם רבים מאד בשני הצדדים שהם שותפים מצוינים למטרה משותפת, ועם המידע הזה אני מסיקה מסקנות: אין אפשרות אחרת לקיום החיים בארצנו מלבד הידברות מתוך כבוד הדדי ופשרה, בדרך לשלום, וזה אפשרי ומעשי. כל אופציה אחרת היא הזויה, או כמו שכתב גבריאל גרסייה מרקס, 'כרוניקה של מוות ידוע מראש'. ולי אין שום עניין בפולחן המוות. לא טוב למות בעד ארצינו. טוב מאד לחיות בה. לגבי אירועים מדכאים: ברור, יום ביומו. העולם נהיה מקום קשה, רוחות רעות מאד מנשבות בו, כאילו משהו פתח את תיבת פנדורה המיתולוגית (כן, הזמנים מבקשים דימויים כאלה) וכל השדים מרקדים להם על אדמותינו. אבל יש גם הרבה סיבות לחשוב ולהאמין שאפשר אחרת. חשוב לי לציין, שלצד הביקורת שמופנית כלפי, אני מקבלת גם את תמיכתם והערכתם של רבבות בני אדם שתומכים ומעודדים, ומרגישים שאני משמיעה את הקול השקט שלהם. חשוב מאד להזכיר, שוב ושוב, שיש אין סוף בני אדם בארץ ובעולם שמאמינים, כמו במילות השיר שכתבתי לאירוויזיון עבורי ועבור מירה עווד שותפתי הפלסטינית, ש'חייבת להיות דרך אחרת'".

אחת מההופעות שלך במלבורן בביקור זה היא בחסות אירגון הקרן החדשה לישראל, שאת חברה בו. מה דעתך על הביקורות של הממשלה הנוכחית ושל גופים יהודיים ברחבי העולם על פעילות הארגון?

"הביקורת ברובה שקרית, מוסתת והזויה. ביקורת שבאה משילוב של בורות, גזענות, פחד ורשעות, המשרתת אג'נדה לאומנית קיצונית, משיחית ועיוורת. הקרן החדשה היא ארגון נפלא, אחד החשובים והראויים בישראל ובעולם היהודי, ואני גאה אין-סוף להיות חברה הנהלה שלו".

לא פעם הצהרת שאת ציונית ופעילותך הפוליטית מבטאת את אהבתך למדינה. איך זה מתיישב עם הביקורת הקשה שלך על המדינה?

"יש לי ביקורת על ממשלת ישראל הנוכחית, כשאני מרגישה שפעילותה מעוררות שנאה וגזענות, מפלגות את העם, מרחיקות אותנו משלום עם שכנינו ומסכנות את עתידנו. הממשלה איננה המדינה ואיננה העם כולו. היא תופעה זמנית (הנוכחית, כולי תקווה, תחלוף ותישכח כמה שיותר מהר).

הציונות נוסדה במטרה להקים מדינה. המדינה הוקמה. הציונות לפי ראות עיני צריכה כרגע להתפתח לתוך מציאות חדשה, ולהגדיר את מטרתה מחדש. כמו שאמא יולדת ילד רק פעם אחת, ומאותו הרגע מטרתה לגדל אותו להיות בריא ומאושר, ככה הציונות שילדה

"אני לא מעוניינת להיות נאהבת בכל מחיר. אני עושה את האומנות שלי ברמה הכי גבוהה שאני יכולה ונלחמת על הערכים שלי ועל ביתי, שהוא מדינת ישראל. הופעתי בפני מאות אלפי אנשים בעולם, ב-49 ארצות (אוסטרליה היא ה-50!) בהצלחה רבה, ועל הקריירה הנפלאה הזו אני מודה לאל. מי שסקרן, ומעוניין לגלות מה שיש לי לתת, מוזמן"

את מדינת ישראל צריכה עכשיו לגדל אותה לכריאות ואושר, ואת זה אפשר לעשות רק בתנאי שלום. ולכן, מבחינתי, הפעילות הציונית היחידה שראוי להשקיע בה זמן ואנרגיה היא כזאת המעוררת שלום, שוויון זכויות והזדמנויות לכל אזרחי ישראל, וחינוך ערכי. במשך 27 שנות הקריירה שלי, אני מייצגת את ישראל בכל רחבי תבל ומביאה לה כבוד רב. אני עושה את זה גם בזמנים הכי קשים, כשהכי קל היה לברוח מהזהות הישראלית שלי או מכל קשר למדינה, אך אני מתעקשת תמיד ללכת בגאווה עם השלט 'ישראל' מעל ראשי. פעמים רבות אני מוצאת את עצמי מגנה על מדינת ישראל ואזרחיה, בעיקר כשאני שומעת דעות חד צדדיות, פשטניות ולא מלומדות לגבי מצבנו המורכב. אך לפי ראות עיניי, רק אוהביך יבקרונך, רק למי שאכפת לו ממך יהיה הכוח להתעמת אתך ולעזור לך להבחין בבעיות ולחזור לדרך הישר כשאינך מסוגל לעשות זאת בעצמך. זו גם תפקידה של האמנות לדעתי, לעורר, להאיר, להזהיר כשצריך, לשקף מציאות גם כשהיא קשה, לצלצל בפעמון. ובמקרה שלי, זה נעשה באהבה עצומה למולדתי".

ההופעה הראשונה שלך במלבורן מתקיימת, לא במקרה, בטמפל בית ישראל, בית הכנסת של הקהילה הרפורמית. איך את רואה את הגישה של הממסד בארץ כלפי דרכים לא אורתודוקסיות לקיום היהדות?

"מצערת מאד. זאת אחת מיני סיבות רבות שאני חושבת שלטובת מדינת ישראל ועתידה, העם בישראל חייב להחליף את השלטון הנוכחי במהירות הבזק".

את מביעה את דעתך וקולך נגד עוולות וגם נגד פוליטיקאים שונים. האם את מאמינה ביכולת האמנים והאמנות לשנות? האם לדעתך התבטאויות כגון זו כנגד טראמפ בה כינית אותו 'השילר בן זמננו', משפיעות על אנשים לשנות דעתם? עוזרות להם להקשיב? לנהל דיאלוג מפויס?

"חלק מההתבטאויות שלי הן קשות, אך, לצערי, הן בדרך כלל מדויקות. אינני פוליטיקאית, ואינני מתעסקת ב'תקינות פוליטית'. אין הרבה מקום לכפפות לבנות בימינו. לגבי טראמפ, ראי ערך אירועי שרלוטביל ועוד אין סוף אירועים המצביעים על אופייו החולני, הגזעני, השרלטני וההרסני. לדעה זו שלי שותפים מיליוני בני אדם בכל העולם. התבטאויות חזקות מעוררות דיאלוג. מטלטלות את הרדומים, עושות גלים. לפעמים גם מעוררות כעס, אך אי אפשר לדעתי תמיד להתנהל בצורה חלשלושה וחביבה, בטח לא כשדברים כל כך מסוכנים קורים בעולם. מה אפקטיבי? שאלת השאלות שאין עליה מענה. זה מורכב. מה שבטוח, הישיבה על הגדר איננה אופציה מבחינתי. "דבר נוסף: אני מפרידה מאד בין כתיבת מ א ר י ס , בלוגים ומדיה חברתית, לבין השירה והפואטיקה. במוזיקה, אני מעבירה את מסריי בדרך אחרת לגמרי. זוהי בחירת. אך הכל, השירה, הקול, והכל, הם חלק ממכלול אחד: האנושיות, האכפתיות, הראגה לזולת ולעולם החי, המאבק על ערכים אנושיים אוניברסליים שהם בבסיס קיומי, כאישה ואימא, כיהודייה, כאמנית".

כמישהי שמצד אחד פועלת ללא הרף למען שלום, פיוס, סיום הכיבוש ושאר פעולות

הומניטריות בעולם, איך ההרגשה להיקלע למקום בו את מוצאת עצמך לפתע מוחרמת על ידי אנשים (למשל אנשי ימין או קהילות יהודיות שמתנגדות לדעותיך ופעילותך)? ומה דעתך על ארגונים כמו BDS שקוראים לחרם כולל על ישראל?

"אנשים פועלים בכל מיני צורות בשביל להשיג מטרותיהם. חרם הוא כלי נשק, מקדמת דנא, המשמש בני אדם להבעת דעה ולמחאה. אני מתנגדת ל-BDS, כי בעיני התנועה הזאת איננה מקדמת את השלום כלל. היא תנועה הרסנית לכל הצדדים, לדעתי.

אני לא מעוניינת להיות נאהבת בכל מחיר. אני עושה את האומנות שלי ברמה הכי גבוהה שאני יכולה ונלחמת על הערכים שלי ועל ביתי, שהוא מדינת ישראל. הופעתי בפני מאות אלפי אנשים בעולם, ב-49 ארצות (אוסטרליה היא ה-50!) בהצלחה רבה, ועל הקריירה הנפלאה הזו אני מודה לאל. מי שסקרן, ומעוניין לגלות מה שיש לי לתת, מוזמן".



אחינועם ניני

הגאון של צניא



נשואים חד-מיניים

אני מרגישה שבכל מקום מדברים עכשו על נשואים חד-מיניים. בחדשות מדברים על משאל עם בנושא, פוליטיקאים מתעסקים בזה, וגם אצלי בבית - ההורים שלי בלי הפסקה מתוכחים: אבא שלי טוען שנשואים חד-מיניים הם בנגוד ליהדות וגם בנגוד לטבע - מתחתנים בכדי להביא ילדים. אמא טוענת שנשואים הם בחירה בחיים משתפים וזו זכותו של כל אחד לבחור עם מי לחלק את חייו. מה דעתכם? האם צריך לשנות את החוק ולאפשר נשואים חד מיניים? דניאל

צניא



כקורא קבוע של הבלוג שלך, אני רוצה לחלק אתך את דעתי בנושא הנשואים החד מיניים. לדעתי, זה בכלל לא נושא לדיון, עלינו לאפשר זאת לכל מי שרוצה להתחתן. אני חושב שזאת פשוט בושה שבעדן של המאה ה-21 זו עדיין שאלה שדנים בה. לפגע בזכותו הבסיסית של כל אדם, לקחת ממנו את הזכות להתחתן, זה פשוט פשע!

אני גם חושב שהטענות של אבא שלך פשוט מכילות, מה זה "בנגוד לטבע", אני לא יודע כמה אבא שלך מתמצא בעולם החי, אבל גם בטבע יש חיות שחיות בזוגיות חד-מינית. מה זה "בנגוד ליהדות", הרי הלכות משתנות כל הזמן, גם ביהדות. דניאל, אני מקנה שעזרת לי להגיע להחלטה בנושא.

בן קרוכמל, כתה יא, בית ספר ביאליק

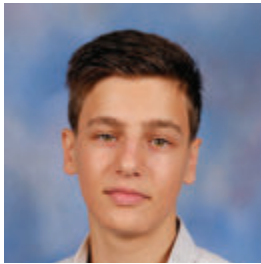
איה צניא



גם אני מרגיש שבכל מקום מדברים עכשו על נשואים חד-מיניים. אני גר באוסטרליה ונשואים חד-מיניים לא חקיים פה, אבל הרבה אנשים נלחמים על זה. אני באפן אישי חושב שצריכים לאפשר נשואים לכלם. זוגות חד מיניים אינם שונים מזוגות מערבים. לכל אחד יש זכות לאהב ולהיות נאהב. שלך, גיא רותם, כתה יא, בית ספר קינג דיוויד

גיא רותם, כתה יא, בית ספר קינג דיוויד

מי צניא



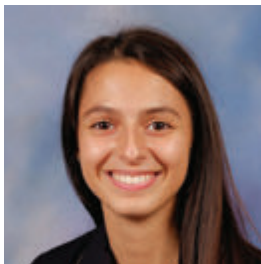
כמו בכל הפוסטים שלך, את מעלה שאלה מאוד מעניינת, שבאמת עולה גם הרבה בכלי התקשורת, האם יש לאפשר נשואים חד-מיניים? לי אין כל ספק שהתשובה היא שיש לאפשר נשואים חד מיניים. למה? יש כאלה, כמו אבא שלך, שטוענים שמבחינה דתית הדבר אסור, אבל אני חושב שלא נכון לבחון דברים מהזווית הזו. אני אסביר מדינת ישראל היא מדינה יהודית, נכון? אז למה לא אוסרים בה נהיגה בשבת או אכילת חזיר, הרי זה גם בנגוד לחקי התורה. למה אנחנו חושבים שזאת בחירה אישית של כל אחד לנסע בשבת או לאכל חזיר, אבל לא להתחתן?

חויז מזה, לדעתי, רק טוב יכל לצאת משנוי החק הזה. הומאים ולסביות יהיו יותר מאשרים, כי יש להם את הכבוד וההכרה ששאר האכלוסיה מקבלת אותם. ולגבי המתנגדים, איך בדיוק השנוי הזה ישפיע עליהם?

אני מאוד מקנה שסוף סוף גם הומאים ולסביות יוכלו להתחתן!

סהר שביט, כתה יא, בית ספר ביאליק

צניא



גם בביתי לא מפסיקים לדבר על הנושא. אני לא מבינה איך זה שעוד לא שנו את החק של נשואים חד-מיניים. אני לא חושבת שיש צורך במשאל, האכלוסיה והפוליטיקאים חייבים להבין שיש לכל אחד זכות להחליט עם מי לחלק את חייו.

לא ברור לי איך אנשים חושבים שיש להם את הזכות לאפשר או לא לאפשר לאנשים אחרים להתחתן עם מי שהם רוצים. איך זה שבארצות אחרות העבירו את החק שמאפשר נשואים חד-מיניים ובאוסטרליה עדיין לא? זה לא הגיוני! אם הפוליטיקאים לא ישנו את החק בקרוב, אנחנו לא נראה טוב בעיני העולם.

מאיה מגן דוד, כתה יא, בית ספר קינג דיוויד

כתבות ופוסטים נוספים של תלמידי בתי הספר אפשר למצוא באתר של ה-AJN ובאתר של Eton Etonisraeli.com.au

'מה יקרה אם אמות מחר בפקר' / יפעת ארליך

מאת: לורן גדי סייבל



התוצאה הנה ביוגרפיה רגישה הכתובה בשני קולות: קולה של דפנה עצמה, המובא בצטוטים רבים מתוך כתביה, וקולה העדין יותר של מספרת הספור שלה - יפעת.

דפנה גדלה בפנימיות ובחברת נער בקבוץ, בנתה עם בעלה, נתן, קן חם ואוהב שבו גדלו ששה ילדים - ארבעה שהביאו לעולם ושני ילדיי אומנה. לצד עבודתה כאחות בבית החולים סיעה לנשים להרות ולתכנן ילדה, קראה תמיד כמה ספרים במקביל, למדה ערבית כדי לדעת לדבר עם החולים שבהם טפלה והתנדבה בועד עתניאל, הישוב שבו גרה.

למרות שהספר כתוב בצל המות, המסר שלו הוא מסר של תקווה, אופטימיות ושמתח חיים. דפנה חייה את חייה למקסימום, ואני הפכתי את הדף האחרון בספר והרגשתי שאני רוצה לעשות את אותו הדבר.

17 בינואר 2016 נרצחה דפנה מאיר על ידי מחבל פלסטיני בביתה שבעתניאל, בזמן שילדיה היו בבית. העתונאית יפעת ארליך, פגשה את המשפחה לראשונה כשנשלחה מטעם העתון 'ידיעות אחרונות' לבית האבלים. היא התחברה מיד למשפחה ואחרי פרסום הכתבה הרגישה כי ועליה לספר את הספור. בהסכמת בעלה של המנוחה, נתן, קבלה יפעת גישה לחייה האישיים ביותר של דפנה מאיר. הוא נתן לה את הסיסמא לאימיל האישי שלה ואת הסכמתו לכתב על בסיס החמרים הללו, את הביוגרפיה שלה: 'מה יקרה אם אמות מחר בפקר'. יפעת ערכה הכרות עם דפנה על בסיס ההתכתבות של דפנה עם מאות אנשים. מסתבר כי הכתיבה היתה חלק בלתי נפרד מחייה, היא היתה כותבת לכלם וכל הזמן - מכתבים, אימילים, הודעות ווטס-אפ וכדומה. יפעת קראה ומינה את איזן ספר האימילים והטקסטים שלמדו על אשה יוצאת דפן ומעוררת השראה.

ספרים מהבית

ל כך הרבה מהיזמות שלנו, המהגרים, מכוונות לענות על צורך אחד חזק וחשוב: להרגיש בבית. ספרים בעברית נושאים עמם את החם והיהודיות של התרבות הישראלית, את ריח החרף בירושלים, את מגע קרני השמש הנגבית, את בריזת הים בתל אביב, את הנוף היפה של הפגרת. ספר, בכל ז'אנר שהוא, בין אם מקורי או מתרגם, בכוחו לקחת אותנו למקום אחר, להשפיע, להזכיר, לידע, לחזק, לחבר אותנו, לבדר.

אבישג רגר, ישראלית הנמצאת בשליחות במלבורן, זההה את הצורך הזה בקרב הקהלה הישראלית ביבשת, והקימה את האתר: 'ספרים מהבית' - החנות המקוונת הראשונה למכירת ספרי עברית יד שניה באוסטרליה. באתר נתן למצא מבחר ספרים בעברית לכל הגילאים, כולל רומנים לילדים ולמבגרים, ספרי יעוץ ופנאי, ספרי בשול, רבי מכר מז'אנרים שונים ועוד. באתר נתן לקנות וגם למכר ספרים חדשים וישנים. האתר מזמין אתכם הקוראים להכין לעצמכם כוס תה, לטיל בקטלוג הספרים ולפנק את עצמכם עם ספר טוב. כי 'אין כמו ספר בעברית בכדי להרגיש בבית'.

כתבת האתר: www.booksfromhome.net



קול קורא לשתוף פעולה מערכת Eton

שות החדשנות של משרד הכלכלה בישראל מפעילה תכניות שונות לקידום מחקר ופיתוח בישראל, ביניהן תכניות דו לאמיות לתמיכה מקבילה. בעקבות הסכם שתוף פעולה שנחתם בין ממשלת ישראל וממשלת ניו סאות' ווילס שבאוסטרליה בשנת 2016, נפתחה תכנית דו צדדית שמטרתה לסייע בממון פרויקטים של מחקר ופיתוח אשר יש בהם פוטנציאל מסחרי. התכנית מאפשר חבור בין חברות אוסטרליות הממקמות בניו סאות' ווילס לשתפים ישראלים, ותסייע בממון תהליכי מחקר ופיתוח. התכנית פתוחה בפני כל המגזרים בתחום המחקר והפיתוח, אבל תנתן עדיפות לפרויקטים בתחום אבטחת סייבר, מים וטכנולוגיות חקלאיות ולחברות מאזורים מרחקים בניו סאות' ווילס.

חברות ישראליות יוכלו להגיש בקשות לסייע בממון של עד 50% לפרויקטים של מחקר ופיתוח משתפים עם חברות מאוסטרליה. החברות האוסטרליות זכאיות להגיש בקשה למענק חד פעמי בסכומים של עד 250 אלף דולר אוסטרלי.

פרטים נוספים אודות התכנית באתר: <https://goo.gl/UPMcif>

את המועמדות יש להגיש עד לתאריך 18 לינואר 2018 לאימיל: dor.tal@innovationisrael.com